

XUÂN V ò NH ò B ò N

Nguy ò n Đ ò c Nam



Anh Nguy ò n Đ ò c Quý t ừ t nghi ệ p khóa 17 tr ờ ng BB Th ò Đ ò c và khóa 17 Quân C ò , ngành Quân Xa. Anh là ng ườ i mi ệ n B ò c nh ờ ng l ờ n ằ Dalat, h ọ c sinh Tr ờ n H ờ ng Đ ò o và tr ờ c khi nh ậ p ng ữ , anh là Giáo S ờ tr ờ ng Trung H ọ c Vi ệ t Anh. Khi ra tr ờ ng, anh đ ờ c b ộ nhi ệ m v ớ Dalat, ph ộ c v ớ t ừ i Đ ò i Đ ò i 851 Quân C ò .

Đ ò i Đ ò i 851 Quân C ò lúc đó đ ờ c t ừ m trú trên m ộ t doanh tr ờ i cũ c ầ a B ộ Ch ộ Huy Ng ộ Lâm Quân, n ằ m trên khu đ ờ i đ ờ i di ệ n v ớ i đ ờ n Ki ệ m Soát c ầ a C ộ nh Sát Dalat, đ ờ u đ ờ ng Nguy ò n Tri Ph ộ ng. Nhà anh Quý, s ờ 17 Nguy ò n Tri Ph ộ ng, ch ộ cách đó m ộ y tr ầ m th ộ c, có th ộ đi b ộ đ ờ n đ ờ n v ớ . B ộ n bè cùng khóa đ ờ u m ộ ng cho anh và chính anh Quý, gia đ ò nh anh cũng r ộ t vui m ộ ng vì anh là con trai duy nh ộ t trong nhà, gia đ ò nh luôn luôn c ầ n anh đ ờ sẵn sóc song thân già y ớ u và các em gái nh ộ d ờ i.

Vì là “dân” Dalat, l ờ i t ờ ng là Giáo S ờ Trung H ọ c, anh Quý quen bi ệ t c ầ t ờ nh và đi đâu cũng đ ờ c quý tr ờ ng, lo vi ệ c gì cho đ ờ n v ớ , nh ộ t là vi ệ c giao t ờ nh ậ s ờ , đ ờ u đ ờ dàng, nhanh chóng. S ờ liên l ộ c v ớ i các đ ờ n v ớ b ộ n nh ộ Công Binh, Truy ộ Tin, Quân Nhu, Quân Y... thì k ộ nh ộ “không có v ớ n đ ờ” gì c ầ , chuy ộ n gì cũng ch ộ c ầ n m ộ t cú đ ờ n tho ộ i, m ộ t l ờ n ghé qua, truy ộ n trò, là xong ngay.

Tôi nh ậ p ng ữ năm 1965, sau ph ộ n hu ộ n luy ộ n quân s ờ t ừ i Tr ờ ng B ộ Binh Th ò Đ ò c, sang

giai đ ò n 2, đ ò c ch ò n v ò Tr ò ng Qu ân C ò h ò c chuyên môn. Ra tr ò ng năm 1966, tôi xin đ ò c v ò ph ò c v ò t ò i vùng 4 (M ò Tho, C ò n Th ò, Châu Đ ò c, Long Xuyên, R ò ch Giá.) vì tôi thích s ò ng ò vùng 4 và h ò n n ò a ng ò i yêu c ò a tôi lúc ò y là n ò sinh Gia Long, quê ò R ò ch Giá.

Vì tôi đ ò khá cao và theo th ò nh nguy ò n c ò a tôi, tôi đ ò c ch ò p thu ò n v ò trình đi ò n Đ ò i Đ ò i Qu ân C ò ò C ò n Th ò. C ò m S ò V ò L ò nh trong tay, tôi đ ò n khoe v ò i gia đình ng ò i yêu. Ông Bà Ngo ò i c ò a Nàng, Ba Má c ò a Nàng và c ò ông C ò u c ò a Nàng đ ò u m ò ng cho tôi vì m ò i ng ò i đ ò u cho r ò ng C ò n Th ò đúng là n ò i s ò ng lý t ò ng cho v ò ch ò ng tôi sau này và h ò có th ò ghé thăm chúng tôi th ò ng xuyên khi v ò h ò u t ò i R ò ch Giá.

Nh ò ng ngay ngày hôm sau, L ò u Trung Hi ò u, ng ò i b ò n cùng khóa, đ ò a v ò s ò p c ò i đ ò n thăm tôi. Hi ò u là ng ò i b ò n mi ò n Nam r ò t thân c ò a tôi. Hi ò u nh ò bé, hi ò n lành, lúc nào cũng t ò i c ò i, vì tên h ò n n ò m quá th ò p trong danh sách t ò t nghi ò p nên đã không đ ò c ò u tiên ch ò n ch ò theo ý mu ò n, ph ò i nh ò n l ò nh b ò nhi ò m v ò B ò Ch ò Huy 5 Ti ò p V ò n mà lúc b ò y gi ò c ò Hi ò u và tôi đ ò u không nh ò n ò m ò vùng nào, khu chi ò n thu ò t nào.

M ò t Hi ò u bu ò n thiu, nói v ò i tôi không thành l ò i: “B ò n là dân B ò c K ò, không ch ò n ch ò g ò n quê quán đ ò c thì ò đâu cũng v ò y, ch ò n C ò n Th ò làm chi, đ ò i cho moa đi. Đ ò i Đ ò i C ò n Th ò ch ò cách nhà bà xã moa m ò t cây c ò u, b ò n làm gi ò y hoán chuy ò n v ò i moa ngay bây gi ò thì đ ò l ò m, ch ò vào C ò c Qu ân C ò, phòng Nhân Viên ký tên là xong ngay”

Tôi th ò y Hi ò u có lý. Mình là dân Hà N ò i, có đ ò n v ò y ò m tr ò tr ò c ti ò p nào ò Hà N ò i đâu mà xin “ph ò c v ò g ò n nguyên quán”!

Nhìn b ò m ò t bu ò n thiu bu ò n ch ò y, không gi ò ng khuôn m ò t L ò u Trung Hi ò u t ò i vui hàng ngày và nh ò t là nhìn ánh m ò t hoen ò t c ò a ng ò i đ ò p C ò n Th ò, v ò t ò ng lai c ò a Hi ò u, tôi th ò y lòng rung chuy ò n. Tôi h ò n Hi ò u ngày hôm sau vào phòng Nhân Viên, C ò c Qu ân C ò, làm gi ò y hoán chuy ò n cho Hi ò u v ò C ò n Th ò.

Không bi ò t vì lý do gì, Thi ò u Tá Tr ò ng Phòng Nhân Viên khi nghe tôi xin hoán chuy ò n, đ ò a tôi vào trình đi ò n Trung Tá C ò c Phó P.T.Th. Tôi mu ò n “tá h ò a tam tinh”, t ò ng phen này b ò đ ò i ra kh ò i Qu ân C ò r ò i. Nh ò ng Trung Tá Th. không m ò ng m ò nh ò tôi nghĩ. Ông ôn t ò n h ò i: “Chu ò n Úy nghĩ k ò ch ò a? Chu ò n Úy đ ò đ ò u l ò p Ti ò p Li ò u, có th ò ch ò n Đ ò i Đ ò i tân l ò p ò Th ò Đ ò c vì đ ò n v ò đang c ò n Sĩ Quan Ti ò p Li ò u, có th ò v ò Ti ò u Đoàn 230, v ò 835, v ò L ò c Qu ân Công X ò ng, v ò Tr ò ng Qu ân C ò ..., nh ò ng Chu ò n Úy đòi v ò C ò n Th ò r ò i bây gi ò l ò i mu ò n hoán chuy ò n cho b ò n là làm sao?”

Sau khi nghe tôi trình b ò y lý do “B ò c K ò đi đâu cũng th ò th ò i”, Trung Tá Th. g ò t đ ò u: “Có ý giúp b ò n, giúp ng ò i nh ò th ò r ò t t ò t. (Quay sang nói v ò i Thi ò u Tá Tr ò ng Phòng Nhân Viên). Đ ò c r ò i, làm S ò V ò L ò nh cho Chu ò n Úy Nam v ò trình đi ò n Thi ò u Tá P.K.L”.

Tôi không dám k ò v ò nh ò ng ph ò n ò ng c ò a gia đình ng ò i yêu Gia Long, v ò nh ò ng n ò c n ò, nh ò ng gi ò t n ò c m ò t c ò a Nàng cùng nh ò ng l ò i m ò ng m ò c ò a gia đình tôi vì tôi không mu ò n làm m ò t th ò i gi ò c ò a quý v ò và th ò c s ò tôi cũng không mu ò n nh ò l ò i nh ò ng chuy ò n đau lòng ò y, ch ò làm tôi bu ò n kh ò thêm.

Tôi bay ra Nha Trang cùng 6, 7 Sĩ Quan khóa 21 khác, trình đi ò n Thi ò u Tá P.K.L., Liên Đoàn Tr ò ng Liên Đoàn 85 Qu ân C ò i. Tôi không bi ò t Thi ò u Tá Liên Đoàn Tr ò ng đã h ò i gì các b ò n cùng khóa c ò a tôi, riêng tôi, sau khi đ ò c h ò s ò c ò a tôi, ông h ò i tôi b ò ng gi ò ng ng ò i mi ò n Nam th ò t thân m ò t: “Tui bi ò t anh hoán chuy ò n cho b ò n v ò C ò n Th ò và xin ra đây. Anh mu ò n ò Nha Trang Phan Thi ò t, Dalat hay Lâm Đ ò ng?”

Nha Trang đ ò p quá, mình v ò n th ò ng ra Nha Trang t ò m bi ò n, nh ò ng Dalat th ò m ò ng thì mình m ò i đ ò c thăm có m ò t l ò n. Tôi tr ò l ò i ngay:

- Xin Thi ò u Tá cho tôi lên Dalat vì trên ò y có tr ò ng Đ ò i H ò c, tôi có th ò ghi danh h ò c thêm.

Th ò là tôi đ ò c lên Dalat, đ ò c g ò p anh Nguy ò n Đ ò ng Quý. Trong nh ò ng ngày tháng đ ò u tiên

cả tôi ở Dalat, tôi ở nhà anh Quý, sống trong gia đình anh rể một thằng em trai, bên Ngân và Nga, hai cô em gái học Couvent des Oiseaux cả anh. Anh đưa tôi đi ghi danh trên Viên Đình Học Dalat, học môn Chính Trị Kinh Doanh. Tôi không mang theo đồ đạc gì cả do Đình Học Saigon cấp nhòm cũng ghi danh xong, bắt túc học sau vì anh Quý quen tất cả nhân viên trong văn phòng và còn quen với các Giáo Sĩ, quen cả Linh Mục Khoa Trường nữa.

Anh Quý thường đưa tôi đi ăn, nhiều khi cuối tháng hết tiền, nhà hàng cho ghi sổ, lúc nào lãnh lương mới phải trả. Có tối, chúng tôi đi phòng trà, nghe Khánh Ly hát. Nhiều lúc khiêu vũ thì cả vô tư, thoải mái vì anh Quý quen với bà chủ Night Club, ít khi phải trả tiền. Nhiều lúc mà một Chú Ủy nghèo mới biết khiêu vũ và cả ăn chơi dài dãi, làm cho gia đình người yêu ở Saigon nghe được tin, rất lấy làm “sốt ruột”, bàn tính chuyển cho Nàng lên Dalat trả học.

Trong đời này, anh Quý dạy tôi một bài học vì những gì mình học được trong trường không đủ và nhiều khi chỉ có tính cách lý thuyết mà thôi, khó thực hành nữa. Anh Quý giúp cho tôi lái xe rồi đưa tôi sang trường Võ Bị Quốc Gia thi lấy bằng. Khi tôi mua ra riêng vì người yêu Gia Long cả tôi đã bỏ Saigon lên Dalat, theo học trường Bùi Thế Xuân thì anh Quý liên lạc với Tiểu Khu Tuyên Đức xin cho tôi được một phòng trong nhà vắng lại trên con đường La Rose, gần viên Pasteur, rất xinh xắn, nhìn ra những vườn hàng rào, thật là thơ mộng.

Với tôi, anh Nguyễn Đình Quý không chỉ là một niên trường, một cấp học mà còn là một người anh trong gia đình, một người bạn khi đi ăn chơi, một ân nhân khi mình cần giúp đỡ, một người Thầy có lòng tâm. Tóm lại, anh Nguyễn Đình Quý là Thiên Tô của tôi.

Nếu tôi nhớ không lầm thì vào giữa năm 1967, công ty RFK của Mỹ hoàn tất việc xây dựng một doanh trại mới cho Đệ Nhất Quân Tiểu Khu Quân Cảnh. Vị trí khu đất phía sau Dinh 3 của vua Bảo Đại. Mua đất thăm ĐĐ 851 YTTTQC thì Tiểu Khu, theo đường Pasteur, rẽ trái theo con đường đất, vòng theo Dinh 3, ra phía sau, qua Trung Đệ Nhất Trại Tin, qua khu gia binh, sống thảnh thơi một doanh trại rộng rãi, khang trang, thiết lập trên khu đất rộng, bao quang bằng hàng rào kẽm gai. Đó là doanh trại mới của chúng tôi, khác hẳn với doanh trại cũ mà chúng tôi thường gọi đùa là “chợ ngỗng của anh Lâm Quân.” Tuy nhiên, doanh trại mới, theo tôi, nó không được an toàn cho lắm vì nằm trên một quả đồi đã được san phẳng, chung quanh là những đồi cao, gió ngùn ngụt lòng chảo Đệ Nhất Biên Phố và đáng sợ hơn nữa bên kia công trại là một nghĩa trang hoang vắng. Tôi thường nghĩ: nếu quân địch muốn dò thám đời này, chúng có thể tận dụng những địa điểm quan sát tốt để công cả chúng tôi một cách dễ dàng, chính xác. Tôi không hiểu khi công ty RFK thiết lập doanh trại này, họ đã tham khảo và thảo luận với ai, có thể vì họ cho rằng xây dựng một doanh trại cho một đơn vị yểm trợ kỹ thuật trong thời bình (vì hiện tại Dalat là một thành phố an bình vô cùng), nên họ không quan tâm đến vị trí chiến thuật.

Vào một buổi chiều mùa xuân, người anh rể cả tôi là Hải Quân Đệ Nhất Tá Nguyễn Đình Văn (Văn Trường), lên gặp Hải Quân Đệ Nhất Tá Nguyễn Văn Văn (Văn Đen), lúc đó đang nhậm chức Văn Hóa Văn Trường trường Võ Bị Quốc Gia Dalat, có dịp ghé thăm ĐĐ 851 Quân Cảnh, trường khi anh ra phi trường quân sự Cam Ly, bay về Saigon. Ngay lúc vừa bước xuống xe Jeep, anh tôi đã nghiêm trang báo tôi:

- Đời này cả chú nhiều ám khí quá, rất nguy hiểm, chú nên khuyên ông Đệ Nhất Văn Trường xin Tiểu Khu tăng cường và cần nhiều phi công Không Quân sẵn sàng yểm trợ. Riêng chú, nên xin đi phép hay xin chuyển chuyển càng sớm càng tốt. “Thiên cổ bất khố lộ”, tôi không nói được, mong chú hiểu.

Nói xong, anh tôi thảnh thơi, báo tài xế lái xe đi ngay. Tôi trình Đệ Nhất Ủy Vũ, Đệ Nhất Trường, mới

t ã Nha Trang lên thay th ã Thi ã u Tá Nguy ã n (đ ã c th ãng c ã p và đ ã c thuy ãn chuy ãn v ã v ùng 4) nh ãng l ãi khuy ãn c ã a anh t ãi nh ãng t ãi nghĩ là không ai tin l ãi anh t ãi c ã. Riêng t ãi, t ãi xin ngh ã phép nh ãng sau đ ã l ãi không đi vì lúc đ ã, Trung Úy Hi, em v ã Trung Tá Đ.V.Đ, c ã u Th ã Tr ã ãng Dalat đ ãng đi phép. Trung Úy Phan đ ãng công tác v ãi Trung Đ ãi Lâm Đ ãng. Hai Chu ãn Úy Long, Hoàng cũng đi phép v ã Saigon thu x ã p đ ãn gia đ ãnh lên Dalat, sau T ã t. Trong th ãi gian đ ã, đ ãn v ã ch ã còn Đ ãi Úy Vũ, Quý và t ãi. T ã t c ã Sĩ Quan đ ã u có h ã m riêng. H ã m c ã a t ãi g ãn c ãng tr ãi. H ã m c ã a Đ ãi Đ ãi Tr ã ãng g ãn vãn phòng BCH. H ã m c ã a anh Quý là h ã m truy ãn tin, ã sâu trong tr ãi m ã t kho ãng cách không xa l ãm.

T ãi có thói quen đi u ãng cà phê t ãi, th ã ãng là cà phê Tùng ho ã c ã nhà Th ã y T ã. M ã t bu ãi t ãi cu ãi năm, t ãi đ ãng ng ãi ã Th ã y T ã nói chuy ãn ãm nh ãc v ãi Thanh Trang (tác gi ã bài “Duy ãn Th ã”, đ ãng là Giáo S ã c ã a tr ã ãng Võ B ã) thì đ ã c tin Trung Úy Thanh, thu ãc Trung Tâm Truy ãn Tin, ngay bên c ãnh tr ãi t ãi v ã a b ã đ ã ch b ãn ch ã t trên đ ã ãng vào Trung Tâm. Trung Úy Thanh có thói quen v ã nhà ãn c ã m v ãi v ã con r ãi vào tr ãi, đ ãng 9 gi ã t ãi, ngày nào cũng v ãy. Anh Quý th ã ãng b ã o t ãi: c ã u coi ch ãng đ ãy, đ ã ch bi ã t thói quen ãy, thì r ã t nguy hi ã m. T ãi th ã y anh Quý nói r ã t đ ãng. Do đ ã, thay vì vào tr ãi ngay sau đ ã, t ãi đ ã a Thanh Trang v ã Khách S ãn Th ã y Tiên (là n ãi tr ã ãng Võ B ã thuê cho các Giáo S ã ã) và đ ãn hát cho đ ãn n ã a đ ãm.

Khi t ãi v ã đ ãn tr ãi thì đ ã g ãn 1 gi ã sáng. Cà phê làm t ãi tr ãn tr ãc, không ng ã ngay đ ã c. T ãi tìm m ã t t ã báo đ ãc l ã t qua và r ãi ch ã t thi ã p đi. Đ ãng lúc m ã m ãng, t ãi nghe th ã y nhi ã u ti ãng n ã l ãn, nh ãng ti ãng n ã ãnh tai, rung chuy ãn c ã h ã m trú ãn. T ãi m ã c ã a h ã m nhìn ra: m ã t kh ãi l ã a kh ãng l ã đ ãng ph ãng ph ãng đ ã t cháy kho x ãng. Kho Ti ã p Li ã u Quân X ã cũng cháy. Kho vũ khí đ ãng n ã tung. L ã a ng ã p tr ãi, ti ãng súng n ã kh ã p n ãi.

Ch ãn v ãn còn mang gi ã y lúc đi ng ã, t ãi ch ã p v ãi nón s ã t và cây Cold 45, ch ã y bằng sang h ã m anh Quý.

H ã m Quý đ ã s ã p t ã h ãi nào. Cách c ã a h ã m kho ãng hai th ã c, trong ãnh l ã a chi ã u sáng t ã kho s ãng, t ãi nh ãn ra thân hình cao g ã y c ã a Quý. T ãi đ ãn bên anh, qu ã xu ãng bên anh, lay g ãi tên anh nh ãng anh không tr ã l ãi. T ãi s ã lên đ ã u anh. Đ ã u anh đ ã y máu. T ãi nghe tim anh. Tim anh không còn đ ã p. T ãi vu ã t m ã t cho anh, kéo anh vào c ã a h ã m c ã a anh, nghĩ r ãng làm th ã cho anh b ã t l ãnh và t ãi nói v ãi anh:

- N ã m đ ãy đ ãi em. Em sang h ã m Đ ãi Úy Vũ xem sao r ãi g ãi xe c ã u th ã ãng đ ãn cho anh.

T ãi ch ã y sang h ã m c ã a Đ ãi Úy Vũ. H ã m Ch ã Huy s ã p đ ã hoàn toàn, l ã p c ã c ã a ra vào. T ãi ch ã y vòng quanh h ã m Ch ã Huy. Th ã y có m ã t l ã thông h ãi ch ã a b ã l ã p kín, t ãi ghé sát vào đ ã, hét l ãn: - Vũ, Vũ có ã đ ã ãi đ ã không ?

Có ti ãng r ãn và ti ãng th ã u th ão:

- Em đ ãy, Th ãng đ ãy, Thi ã u Úy. Em không nhìn th ã y gì c ã, ch ã c mù r ãi.

T ãi hét: - Đ ãi Úy đ ãu?

Th ãng r ãn la: - Tay em qu ã r ãi, không c ã a qu ã y n ãi. Ch ã c Đ ãi Úy ch ã t r ãi. Ngay t ã đ ã u, t ãi nó đ ã th ã y m ã y trái l ã u đ ãn xu ãng đ ãy, Đ ãi Úy và em ch ã u không n ãi.

T ãi ãn ãi Th ãng: - R ãng ch ã u đ ãu chút xíu n ã a, tao đi tìm Th ã ãng Sĩ Ph ãng, l ã y chi ãn xa ch ã m ãy đi B ãnh X ã.

T ãi ch ã y v ã phía sau c ã a doanh tr ãi là n ãi có phòng th ã b ãng m ã y chi ãn xa M41 và chi ã c xe Jeep bi ãn c ãi thành xe b ã c s ã t. Theo c ã quan tình báo thì đ ã ch có th ã dùng l ãi m ãn sau doanh tr ãi đ ã xâm nh ãp vào th ã x ã, do đ ã, chúng t ãi đ ã thi ã t l ã p m ã t h ã m phòng th ã r ã t kiên c ã cho Th ã ãng Sĩ Ph ãng, m ã t H ã Sĩ Quan ng ã ãi N ãng, g ã c Thi ã t Giáp và b ã trí cho ông hai xe tăng. T ãi m ãi ch ã y đ ã c n ã a đ ã ãng thì th ã y chi ãn xa và xe Jeep b ã c s ã t t ã phía sau hi ãn ngang ch ã y lên. T ãi nh ã y lên chi ãn xa và b ã o Th ã ãng Sĩ Ph ãng: “H ã m Ch ã Huy và h ã m Truy ãn Tin s ã p r ãi, không liên l ãc đ ã c v ãi Ti ã u Khu và đ ãn v ã b ãn, mình ph ãi t ã lo th ãi”.

Sau đó, tôi leo lên xe Jeep bọc sắt do Trung Sĩ Thới lái, quanh vòm hầm Chanh Huy. Thới và tôi xúc, bị im lặng lúc thì vào đường c bên trong hầm cửa Đới Ủy Vũ. Vũ nắm bắt đường, mình bê bắt máu. H Sĩ Thới ng, tài xế và cửa n v cửa Vũ thì mất tay ôm cánh tay bắt thới ng, lờng lờng nh s p r i kh i vai và mất đ y máu, mất nh m nghi n l i, th không ra h i.

Thới và tôi ráng hết sức mới lòi đường Vũ và Thới ng ra khỏi hầm.

Hầm truy n tin cửa Quý đã bắt phá hủy tất đường, đường ng giây đi n tho i đã bắt c t nên không liên lạc trực tiếp đường v i BCH Ti u Khu. Thới ng Sĩ Phùng đã dùng máy truy n tin trên chi xa và đã liên lạc đường v i Không Quân, xin th h a châu. Trong đêm tối đ y đ c s ng mù, cách m i th c là không nhìn thấy gì. Nh Không Quân th h a châu soi sáng c m t vùng núi đ i, chúng tôi đã phát giác đường r ng quân thù cũng m c quân ph c nh chúng tôi, ch khác là không đi gi y. Tôi ra l nh: c th y ai không đi gi y là b n, nh v y mà chúng tôi đã đi t đ c g n h t toán đ c công và đ n g n sáng thì mất s s ng sót đã điều đ ng b n b th ng thoát ch y b ng c ng chính, qua khu nghĩa trang.

Theo l i k c a H Sĩ Th c, lính gác c ng thì toán đ c công đã t n công vào c ng chính (là đ u không ai ng). Chúng dùng toàn l u đ n và B40. H Sĩ Th c trúng đ n, b th ng n ng nh ng gi v ch t nên chúng không đ ý. Th c cho bi t: t c ng chính, đ ch t n công h m Truy n Tin cửa Quý, hầm Chanh Huy cửa Vũ, đ t kho súng, phá kho súng cùng mất lúc và đ ng nh chúng đã bi t rõ h th ng t ch c c a đ n v .

Sau này, khi khám xác đ ch quân, tôi thấy chúng đã có h a đ phòng th c a chúng tôi, bi t rõ ràng gi gi c đi v c a các Sĩ Quan. Đ c bi t trong s đ t n công chúng đã b qua hầm trú n c a tôi và ghi chú là tôi “đi phép”.

Đi u đó ch ng t chúng có n i tuy n và tên n m vùng kia ph i là ng i trong phòng Nhân Viên thì m i bi t tôi làm đ n xin đ i phép. Tuy nhiên, khi tôi hoãn đ i phép, ch nói cho Đới Ủy Vũ bi t nên chúng v n t ng tôi đ i phép nên đã không th y l u đ n xu ng h m tôi.

Sau khi đ ch rút lui, tôi cho l nh chuyên ch Vũ, Thới ng và vài quân nhân b th ng vào B nh Xá Ti u –Khu. M t cánh tay Thới ng ph i c a. Vũ b m nh l u đ n c t l ng ru t nh ng cũng may còn vá l i đ c vì đã đ c ch đ n B nh Vi n k p th i.

Vì ph i lo ch a cháy, thu nh t xác đ ch, đ n đ p các kho ti p li u, ki m đ i m quân s đ báo cáo lên Th ng C p, đ n khi tr i h ng sáng tôi m i có th i gi mang xác Quý vào m t căn phòng ch a b phá.

Thân th Quý l nh ng t. Tôi l y khăn t lau hết nh ng v t máu trên m t mũi Quý. Khôn m t Quý bình th n nh ng i đang ng, không th y m t nét đau đ n nào.

T 1968 đ n nay, th m thoát đã 40 năm. M i khi T t đ n, Xuân v , tôi l i nh Quý vô cùng. N u ki p sau, tôi còn ph i đ i lính, ph i ch n đ n v thì tôi v n ch n Liên Đoàn 85 và Đới Đới 851 Y m Tr Tr c Ti p Quân C , dù ng i yêu Gia Long có gi n h n, gia đình Nàng có ch e tôi là “th ng kh” và gia đình tôi có m ng tôi là “ngu nh con bò”. B i vì tôi mu n g p l i anh Nguyễn Đình Quý, tôi mu n s ng thêm m t ki p n a v i anh. Tôi r t hãnh đ n đ c quen bi t anh và tôi ch c các b n c a anh, gia đình anh, v con anh cũng mang ni m hãnh đ n đó.

Nguyễn Đình Nam
(Virginia T t M u Tý, 2008)

